

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D. a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

navrhovatele a): **P. S.**

navrhovatele b): **V. S.**

navrhovatele c): **Z. S.**

všichni zastoupeni advokátem Mgr. Tomášem Hrstkou
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

proti
odpůrci:

obec Ostružno
sídlem Ostružno 5, 506 01 Jičín

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu obce Ostružno, přijatého usnesením zastupitelstva odpůrce č. 8/2020 ze dne 31. 8. 2020, který nabyl účinnosti dne 18. 9. 2020,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Navrhovatelé se domáhali zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce Ostružno, vydaného usnesením zastupitelstva odpůrce č. 8/2020 ze dne 31. 8. 2020, které nabylo účinnosti dne 18. 9. 2020 (dál jen „Územní plán obce Ostružno“ či „Územní plán“), a to konkrétně: v částech vztahujících se k pozemkům v k. ú., obec Ostružno, všechny zapsané na vedeném Katastrálním úřadem pro Královehradecký kraj, Katastrální pracoviště Jičín, konkrétně v těch částech, v nichž jsou tyto pozemky zařazovány do plochy smíšené nezastavěné území – přírodní, zemědělské (NSpz), resp. plochy smíšené nezastavěné území – sportovní a rekreační nepobytové (NSsr).
2. Pro zjednodušení již krajský soud nebude dále uvádět, že jde o pozemky v katastrálním území Ostružno u Jičina, obec Ostružno.
3. Navrhovatel a) uvedl, že je vlastníkem pozemků parc (dle katastru nemovitostí jde v současné době o pozemky dva – , navrhovatelé b) a c) jsou potom vlastníky pozemků parc. č., jako právní nástupci navrhovatele a). Po celou dobu přijímání Územního plánu obce Ostružno byl vlastníkem všech výše uvedených pozemků navrhovatel a), který je následně, s právními účinky vkladu ke dni 16. 8. 2021, převedl do společného jmění manželů - navrhovatelů b) a c). Pozemky navrhovatelů a), b) a c) jsou dále označovány také jako „Předmětné pozemky“.
4. V řízení původně vystupovali i navrhovatelé d) a e), vlastníci dále uvedených pozemků, kteří se návrhem rovněž domáhali zrušení Územního plánu, a to ohledně pozemků, obec Ostružno, všechny zapsané na vedeném Katastrálním úřadem pro Královehradecký kraj, Katastrální pracoviště Jičín, konkrétně v těch částech, v nichž jsou tyto pozemky zařazovány do plochy smíšené nezastavěné území – přírodní, zemědělské (NSpz), resp. plochy smíšené nezastavěné území – sportovní a rekreační nepobytové (NSsr). Ve vztahu k těmto bylo předmětné řízení zastaveno, konkrétně usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2022, č. j. 30 A 77/2021 – 66, které nabylo právní moci dne 31. 1. 2022, neboť tito nezaplatili soudní poplatek, nastal tedy důvod pro zastavení řízení předvídaný v dikci § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). K pozemkům navrhovatelů d) a e) a námitkám vztahujícím se k těmto pozemkům se tak již dále krajský soud nebude vyjadřovat.

II. Obsah návrhu

5. Navrhovatelé a), b) a c) nejprve obecně uvedli, že jejich pozemky, jak jsou specifikovány výše, byly Územním plánem obce Ostružno zařazeny do plochy smíšené nezastavěné území – přírodní, zemědělské (NSpz) a plochy smíšené nezastavěné území – sportovní a rekreační nepobytové (NSsr), namísto do plochy rekreace – plochy staveb pro rodinnou rekreaci (RI), s čímž počítal původní návrh územního plánu. K zařazení pozemků navrhovatelů [původně ve výlučném vlastnictví navrhovatele a)] do nezastavěného území došlo nezákonně a zcela v rozporu s jejich legitimním očekáváním.

6. Navrhovatelé zdůraznili, že obsah napadeného Územního plánu je – ve vztahu k nim – výsledkem stanovisek dotčených orgánů, nežli řádně zdůvodněných námitek navrhovatelů či dokonce samotného záměru odpůrce.
7. Zadání původního návrhu Územního plánu obce Ostružno bylo po zpracování a projednání v upravené podobě schváleno zastupitelstvem odpůrce dne 29. 9. 2014. Následně byl zpracován návrh Územního plánu obce Ostružno, ve kterém byly dle záměru odpůrce s přihlédnutím k udržitelnému rozvoji území pozemky navrhovatelů zařazeny do funkční plochy rekreace – plochy staveb pro rodinnou rekreaci (RI). Následně byly o společném jednání konaném dne 15. 9. 2016 vyrozuměny dotčené orgány, orgán územního plánování a sousední obce. Stanovisko dotčeného orgánu uplatnil mj. orgán ochrany přírody, Městský úřad Jičín, odbor životního prostředí (dále jen „Orgán ochrany přírody a krajiny“), a to stanovisko ze dne 12. 10. 2016, sp. zn. ŽP-02/20701/2016/Zak, č. j. MuJc/2016/22249/ZP/Zak (dále jen „Stanovisko Orgánu ochrany přírody a krajiny“ či „Předmětné stanovisko“), kterým mimo jiné vyjádřil nesouhlas se zastavitelností ploch označených v původním návrhu Územního plánu obce Ostružno jako Z10 a Z12, na kterých se nacházely pozemky navrhovatelů. Nesouhlasné stanovisko se zařazením pozemků navrhovatelů do plochy RI odůvodnil dle tvrzení navrhovatelů Orgán ochrany přírody a krajiny zejména tím, že zastavitelností plochy by došlo k nepřipustnému zásahu do krajinného rázu, chráněného § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v rozhodném znění (dále jen „ZOPK“).
8. Vzhledem k tomu, že odpůrce s obsahem Předmětného stanoviska nesouhlasil, bylo navržené vypořádání opakovaně konzultováno s Orgánem ochrany přírody a krajiny a orgánem ochrany lesa. S ohledem na imperativ v § 54 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“), dle kterého musí být územní plán v souladu se stanovisky dotčených orgánů, však odpůrci pro další postup ve věci nezbývalo než závěrečné vyhodnocení učinit dle zadání Orgánu ochrany přírody a krajiny. Zastupitelstvo odpůrce tudíž na svém zasedání dne 26. 3. 2018 usnesením č. 3/2018 k danému vyhodnocení muselo zaujmout „souhlasný“ postoj a závěry Předmětného stanoviska tak byly do návrhu Územního plánu obce Ostružno zakomponovány.
9. Navrhovatel a), který tehdy vystupoval i ve vztahu k pozemkům navrhovatelů b) a c), uplatnil při veřejném projednání dne 14. 11. 2018 a dne 24. 6. 2019 námitky. Konkrétně šlo o námitky v dokumentu ze dne 29. 10. 2018 (na tyto opakovaně odkázal při druhém veřejném projednání návrhu). V těchto sporoval závěr o (ne)přípustnosti zásahu do krajinného rázu uvedený v Předmětném stanovisku. Uvedl, že ochrana krajinného rázu nemá i dle § 12 ZOPK působit jako trvalá stavební uzávěra, ovšem má mít povahu toliko předběžnou a dočasnou. Zohledňovány mají být především kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, a ty pak mají být chráněny před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Právě z těchto důvodů bývá v územních plánech obcí stanoveno nepřeborné množství regulativů k ochraně krajinného rázu, např. výšková regulace zástavby, barva a sklon střech, minimální výměra zastavitelných pozemků, maximální velikost nově umísťovaných staveb, jejich podoba, počet apod., a to i ve zvláště chráněných územích. Dále navrhovatel a) taktéž zdůraznil, že ve Stanovisku Orgánu ochrany přírody a krajiny uváděným stromovým porostem je krytá pouze menší severní část střediska Sklář, avšak exponovaná východní část střediska,

navazující na volnou krajinu směrem k Předmětným pozemkům, jež je viditelná z velké vzdálenosti, stromovými porosty krytá není. Současné pohledové poměry v dané lokalitě jsou tedy významně a spíše negativně ovlivněny východní částí rekreačního střediska Sklář, realizované v 60. letech minulého století, v tzv. „normalizačním funkcionalismu“. Exponovaná jihovýchodní část střediska, navazující na volnou krajinu směrem k Předmětným pozemkům, jež je viditelná z mnoha úhlů a z velké vzdálenosti, stromovými porosty krytá není.

10. Jak je patrné z výše uvedeného, největší překážkou celého procesu přijímání a následného vydání Územního plánu Ostružno bylo Stanovisko Orgánu ochrany přírody a krajiny, s jehož obsahem již od počátku odpůrce i navrhovatelé vyslovovali nesouhlas, neboť měli důvodně za to, že pozemky navrhovatelů, resp. plochy označené v původním návrhu jako Z10 a Z12, mají být zařazeny do zastavitelného území. Zastupitelstvo odpůrce tak bylo i přes svůj nesouhlas s konečnou podobou Územního plánu Ostružno motivováno (či přímo nuceno) hrozícím prodlužováním celého procesu pořizování územně plánovací dokumentace, který již tak trval více než 8 let.
11. Lze tedy uzavřít, že Územní plán obce Ostružno, jehož část navrhovatelé napadají, je v konečném důsledku v rozporu jak s ústavně zaručeným právem odpůrce, kterýžto prosazoval zařazení pozemků navrhovatelů do zastavitelného území (plochy rekreace – plochy staveb pro rodinnou rekreaci /RI/), ale taktéž i s legitimním očekáváním navrhovatelů, kterým bylo uvedené po několika jednáních zastupitelstvem odpůrce výslovně přislíbeno závazným usnesením. I přesto jsou však pozemky navrhovatelů zařazeny do plochy smíšené nezastavěné území – přírodní, zemědělské (NSpz), resp. plochy smíšené nezastavěné území – sportovní a rekreační nepobytové (NSsr).
12. K Předmětnému stanovisku navrhovatelé dále uvedli, že i přesto, že samotný zásah do krajinného rázu je otázkou spíše právní, závěry o jeho intenzitě a přípustnosti jsou ve Stanovisku Orgánu ochrany přírody a krajiny činěny téměř výhradně na základě skutkové stránky věci, ve které s ním však nelze při znalosti místních poměrů souhlasit. Ačkoliv by stavební záměry, jež navrhovatelé na svých pozemcích plánovali uskutečnit, představovaly nový prvek v dotčeném území, lze jej v důsledku značné urbanizace dotčeného území, vyznačujícího se existencí mnoha okolních staveb i industriálních prvků, a to nejen rekreačního střediska Sklář (např. trafostanice apod.) považovat prakticky za zanedbatelný, resp. přípustný, v jistých ohledech dokonce za přínosný. Současné platí, že i přes zařazení pozemků navrhovatelů do zastavitelného území by veškeré stavební záměry podléhaly regulaci prostřednictvím závazných stanovisek dotčených orgánů v průběhu územního a stavebního řízení. Pro posouzení zahrnutí pozemků navrhovatelů do ploch rekreace – plochy staveb pro rodinnou rekreaci – (RI), zejména pak přípustnosti daného zahrnutí z hlediska ochrany krajinného rázu byl V. Š., znalcem v oboru zemědělství, ekonomika a ochrana životního prostředí, zpracován znalecký posudek č. 127-01/2021, který tvoří přílohu návrhu.
13. Z uvedeného posudku dle tvrzení navrhovatelů plyne, že z důvodů v posudku přesně uvedených již nelze lokalitu navržených pozemků považovat bez dalšího za ryze volnou krajinu. Zařazení navržených pozemků do ploch rekreace - plochy staveb pro rodinnou rekreaci – (RI), a jejich následná realizace v dotčeném místě, by představovala minimální újmu na tamní dochované flóře a fauně. Znalecký posudek dále uváděl, že zařazení Předmětných pozemků do ploch RI nemůže mít zásadní vliv na krajinný ráz

v daném místě, neboť skutkové otázky v této souvislosti jsou v Předmětném stanovisku posouzeny zcela nesprávně, případně jejich posouzení nebylo realizováno vůbec.

14. Orgán ochrany přírody a krajiny jakožto dotčený orgán, který uplatňuje stanoviska k územním plánům dle § 77 odst. 1 písm. q) ZOPK, byl povinen při závěrech činěných v Předmětném stanovisku řádně posoudit veškeré hodnoty, které mají vliv ochranu krajinného rázu ve smyslu § 12 ZOPK, ovšem dle dosud uvedených skutečností je patrné, že tak neučinil, popř. tak učinil nesprávně. Stanovisko Orgánu ochrany přírody a krajiny je tudíž pro rozpor s § 12 ZOPK třeba označit za nezákonné. S ohledem na skutečnost, že obsah daného nezákonného Stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny byl pro imperativ plynoucí odpůrci z § 54 odst. 2 stavebního zákona bez dalšího implementován do napadené části Územního plánu obce Ostružno (čímž zasáhl do práv navrhovatelů i samotného odpůrce), je tato část taktéž nezákonnou.
15. Závěrem návrhu se navrhovatelé věnovali právní povaze Předmětného stanoviska s tím, že toto je závazným stanoviskem ve smyslu ustanovení § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť naplňuje všechny jeho zákonné znaky. S ohledem na daný závěr o právní povaze Předmětného stanoviska je v konečném důsledku nutné na jeho závěry a odůvodnění klást vyšší nároky, aby tyto byly in eventum schopné obstát při přezkumu za použití ustanovení § 149 odst. 8 ve spojení s ustanovením § 94 a násl. správního řádu.

III. Vyjádření odpůrce

16. Odpůrce se k podanému návrhu vyjádřil ve svém podání doručeném soudu dne 5. 10. 2021, ve kterém uvedl, že s návrhem navrhovatelů souhlasí, a navrhl, aby bylo žalobě vyhověno.
17. Navrhl, aby pozemky navrhovatelů byly zařazeny v souladu s původním návrhem Územního plánu do ploch rekreace – ploch staveb pro rodinnou rekreaci (RI). Odpůrce dále zdůraznil, že se dovolává svého práva na samosprávu. Do této bylo dle jeho názoru zasaženo, neboť výsledná podoba přijatého Územního plánu byla negativně determinována Stanoviskem Orgánu ochrany přírody a krajiny, jak je uvedeno výše.

IV. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu sedmého s. ř. s. Byl přitom dle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu.
19. Krajský soud uvádí, že věc projednal a rozhodl o ní bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť navrhovatelé i odpůrce s tímto postupem krajského soudu souhlasili postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Krajský soud již na tomto místě uvádí, že navrhovatelé přiložili k návrhu na zrušení Územního plánu obce Ostružno, respektive jeho výše uvedených částí, znalecký posudek. Tento však v obsahu návrhu nenavrhují jako důkazní prostředek. I přesto se jím v tomto smyslu krajský soud zabýval a dospěl k závěru o jeho nadbytečnosti, jak je podrobněji uvedeno níže. Jednání ve věci samé tak za účelem jeho provedení nařizováno nebylo.
20. Krajský soud úvodem stručně konstatuje, že návrhem byl napaden Územní plán obce Ostružno, schválený zastupitelstvem obce dne 31. 8. 2020, který nabyl účinnosti 18. 9. 2020. V dané věci tak není pochyb o tom, že daný území plán, který je dle § 43 odst. 4

stavebního zákona opatřením obecné povahy, byl řádně přijat, oznámen a je účinný, stejně tak jako že návrh byl s ohledem na znění § 101b odst. 1 s. ř. s. podán včas.

21. Krajský soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou Předmětné pozemky v Územním plánu obce Ostružno, konkrétně v jeho hlavním výkresu, vymezeny jako plochy stabilizované, či jako plochy změn. Ačkoliv podobné názvosloví se v různých územních plánech a v různých časových obdobích neužívá zcela jednotně, obecně platí, že v prvním případě má územní plán pouze zachycovat neměnný současný stav a způsob využití dané plochy, zatímco prostřednictvím návrhových ploch odpůrce určuje nové řešení (navržené řešení), tedy jak by měla být daná plocha v budoucnu využita, a to odlišně od dosavadního způsobu využití [viz § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, vymezující pojem koordinační výkres].
22. Odpůrce považuje Předmětné pozemky navrhovatelů podle Územního plánu za stabilizovanou plochu smíšené nezastavěné území se stávajícím způsobem využití jako plochy přírodní, zemědělské (NSpz) a plochy sportovní a rekreační nepobytové (NSsr) a tento skutečný stav má zůstat beze změn. Navrhovatelé proti takto vymezenému stavu na svých pozemcích nebrojí, nezpochybňují tedy fakt, že doposud jejich pozemky takto využívány byly. Navrhovatelé však chtěli, aby jejich pozemky byly nově zařazeny do jiné plochy, konkrétně ploch RI – plochy staveb pro rodinnou rekreaci, tak se ovšem nestalo.
23. Stejně tak není sporu o tom, že navrhovatelé b) a c) vstupují do právního režimu po navrhovateli a) – jeho námitky a aktivitu v průběhu pořizování Územního plánu obce Ostružno je nutné bez dalšího přičítat současným vlastníkům daných pozemků – k tomu srov. a contrario rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2014, č. j. 7 As 186/2014 – 49.
24. Dále se tedy krajský soud zabýval již výlučně návrhovými body navrhovatelů směřujícími do obsahu Stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny a do rozhodnutí o vypořádání námitek vznesených navrhovatelem a). Jejich závěry totiž determinovaly vymezení nyní sporovaných ploch na pozemcích navrhovatelů v Územním plánu obce Ostružno.
25. Krajský soud považuje za nutné nejprve zdůraznit, že k přezkumu Stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny, které bylo pro pořizovatele Územního plánu vydáno jako závazné ve smyslu § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, a které bylo vydáno dle § 50 odst. 2 stavebního zákona, je povolán, jak ostatně plyne z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu. Konkrétně z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 2/2008 – 62, je zřejmé, že z důvodu nemožnosti napadat stanovisko dle § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona samostatně, je jeho přezkum (včetně přezkumu věcné správnosti) vyhrazen právě až pro řízení o zrušení opatření obecné povahy: „*Nemožností přezkoumání stanoviska podle § 149 správního řádu ovšem navrhovatelé nejsou dotčeni v právu na jeho přezkum, neboť ten je, byť jen nepřímo, vyhrazen Nejvyššímu správnímu soudu v řízení o zrušení opatření obecné povahy (územního plánu) podle hlavy II. dílu 7 s. ř. s. Při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy Nejvyšší správní soud posuzuje jeho soulad se zákonem, a to, zda ten, kdo je vydal, postupoval v mezích své působnosti a pravomoci a zda opatření obecné povahy bylo vydáno*

zákonem stanoveným způsobem (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). ... V rámci posuzování toho, zda je opatření obecné povahy vydáno v souladu se zákonem, se pak Nejvyšší správní soud zabývá i správností stanoviska dotčeného orgánu.“ Uvedený závěr se dle současně platné právní úpravy uplatní i na přezkum prováděný krajským soudem. Obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2008, č. j. 8 Ao 2/2008 -151, či rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 2. 2015, č. j. 79 A 6/2014 - 193, dále aprobovaný rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2015, č. j. 4 As 81/2015 - 120. Jedná se o obdobný režim přezkumu jako přezkum závazných podkladů pro rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s.

26. Závěr o nemožnosti věcného přezkumu stanovisek závazných pro vydání územního plánu by odporoval smyslu soudního přezkumu. Pořizovatel územního plánu je stanovisky dotčených orgánů vázán. Pokud by nebylo možné v rámci řízení o zrušení územního plánu tato stanoviska přezkoumat z hlediska věcné správnosti, zúžil by se rozsah přezkumu na pouhé ověření, zda pořizovatel územního plánu převzal podmínky uvedené ve stanoviscích za své, a soudní přezkum by se tak stal čistě formálním.
27. Povinností krajského soudu je tak vypořádat i námitky zpochybňující obsahovou správnost stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny, jakožto dotčeného orgánu na úseku ochrany přírody a krajiny, ze dne 12. 10. 2016, zn. ŽP-02/2070/2016/Zak, č. j. MuJc/2016/22249/ZP/Zak. Pokud by krajský soud dospěl k závěru, že Předmětné stanovisko dotčeného orgánu, které je pro pořizovatele územního plánu závazné, není z hlediska svého obsahu v souladu s právními předpisy, neobstojí pak ani rozhodnutí o námitkách navrhovatelů [původně jen navrhovatele a)], které na toto stanovisko odkazuje (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 1 As 224/2018 – 62, odstavec 45).
28. Z Předmětného stanoviska vydaného ve smyslu § 4 odst. 2 písm. b) a § 50 odst. 2 stavebního zákona k návrhu územního plánu vyplynulo ve vztahu k plochám Z10 a Z12 následující: *„Orgán ochrany přírody nesouhlasí se zařazením ploch jižně od cesty k rekreačnímu středisku Sklář pro rekreaci jak individuální, tak i bromadné. V současné době se jedná o volnou krajinu, která není poškozena stavbami a je pro Ostružno a okolí významná. Je možné respektovat stávající rekreaci v navazujícím rekreačním středisku Sklář, který je krytý a oddělený od okolní krajiny stromovým porostem, ovšem vzhledem k otevřenosti prostoru obou ploch Z10 a Z12, není možné souhlasit s exploatací krajiny k podnikatelským účelům. Ve věci domu na ploše Z12, je oznámeno zahájení řízení o odstranění stavby, neboť byl postaven bez řízení a stanovisek dotčených orgánů státní správy. Krajský soud podotýká, že pozemky navrhovatelů byly původně zamýšleny v ploše Z12.“*
29. Vzhledem k tomu, že Předmětné stanovisko musí splňovat předpoklady kladené na závazná stanoviska (vydáváná jako podklad pro rozhodnutí dle části II. a III. správního řádu) dikcí § 149 správního řádu [k tomu srov. § 4 odst. 2 písm. b) stavebního zákona], je výše citovaná část ve vztahu k Předmětným pozemkům výrokovou částí, přičemž dále je popsána rovněž nosná část odůvodnění uváděných závěrů, jak ze Stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny plynou.
30. Orgán ochrany přírody a krajiny dále zdůraznil, že v rámci kapitoly 2.1 Hlavní koncepční cíle a principy rozvoje obce je mimo jiné deklarováno – neumožnit zakládání nových ploch zástavby ve volné krajině, chránit a rozvíjet stávající

urbanistické, historické a kulturně-civilizační hodnoty (nemovité kulturní památky, památky místního významu, archeologické dědictví apod.), maximálně respektovat historicky daný půdorys obce a prostorové uspořádání při zachování vnitřní funkční propojenosti, chránit přírodně cenné složky území, zemědělský půdní fond a plochy lesa; vytvářet podmínky pro uchování tradičního krajinného rázu a celkové zkvalitňování extravilánové složky území. Dále poukázal na cíle územního plánování obce Ostružno popsané v kapitole 2 a 3 územního plánu. Územní plán si klade za cíl ochranu hodnot, jako jsou Přírodní památka Ostruženské rybníky, Přírodní památka Rybník Jíkavec (v jeho sousedství jsou Předmětné pozemky), Přírodní památka sv. Anna vč. ochranných pásem. Orgán ochrany přírody a krajiny proto dospěl k závěru o nutnosti přehodnotit navrhované plochy určené k zastavění s ohledem na ochranu krajinného rázu jak volné krajiny, tak i urbanizovaného území vlastní obce Ostružno (mimo jiné tedy šlo o plochu Z12).

31. Ve smyslu § 51 stavebního zákona byl obsah (nesouhlasného) Stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny, který je výše citován, vyhodnocen ve vztahu k ploše Z12 takto: *„Zastavitelná plocha Z12 bude vypuštěna z návrhu ÚP. Stavební parcely č. 148, 149 budou vymezeny v rámci zastavěného území do stabilizované funkce BV (Plochy bydlení - v rodinných domech - venkovské). Parcely č. 818/1, 818/2, 818/3 a částečně 885 (vyjma části komunikace zajišťující dopravní napojení objektu čp. 27) budou zařazeny do funkce Plochy smíšené nezastavěného území - sportovní a rekreačně nepobytové - NSsr. Jelikož zastavitelná plocha Z12 pro rozvoj individuální rekreace bude vypuštěna a jelikož v rámci vypořádání připomínky budou parcely č. 893/1 a 905 v k.ú. Ostružno zařazeny do funkce NSpž, budou s ohledem na sjednocení ploch v okolí stávající vodní plochy a konzultace s příslušným dotčeným orgánem ochrany přírody a krajiny i parcely č. 929 a 670 k.ú. Ostružno u Jičína přerazeny do funkce Plochy smíšené nezastavěného území - přírodní, zemědělské - NSpž. Vymezení plochy umožňující rekreační využívání krajiny s ohledem na vypuštění výše uvedené rozvojové plochy Z12 ztrácí na pozemcích p.č. 929 a 670 k.ú. Ostružno u Jičína opodstatnění. V návaznosti na vodní plochu (VKP, LBC) budou vymezeny plochy NSpž a v návaznosti na plochy rekreace (stabilizované a rozvojové) budou vymezeny plochy NSsr.“*
32. Při následném veřejném projednání návrhu Územního plánu obce Ostružno uplatnil navrhovatel a), jako tehdejší vlastník i pozemků navrhovatelů b) a c), námítky, které směřovaly zejména do závěrů onoho Stanoviska orgánu Ochrany přírody a krajiny vydaného dle § 50 odst. 2 stavebního zákona. Své námítky rozčlenil do tří částí. V první části navrhovatel a) obecně připomenul cíle a úkoly územního plánování, uvedl, že návrh Územního plánu obce Ostružno je s těmito v rozporu a současně nereflektuje skutečné poměry v předmětném území – stran pozemků navrhovatele a). Dále zdůraznil, že s ohledem na dikci § 54 odst. 2 stavebního zákona je podoba Územního plánu obce Ostružno (tehdy návrhu) důsledkem především Stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny. Toto stanovisko bylo nesouhlasné ve vztahu k původnímu návrhu – zařazení ploch Z10 a Z12 do zastavitelných ploch (jak je již uvedeno shora).
33. V části II. svých námitek navrhovatel a) napadal obsah Předmětného stanoviska. Nejprve velmi podrobně [k tomu srov. první odstavec v části II. námitek navrhovatele a)] rozebral poměry v daném místě. Dále zdůraznil, že ochrana krajinného rázu, která je sledována Orgánem ochrany přírody a krajiny, nemá působit jako stavební uzávěra, neboť za účelem ochrany postačí v územním plánu vymezit patřičné regulativy. Rovněž odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2008, č. j. 7 Ca 219/2007 –

58, ze kterého plyne, že změnu krajinného rázu je nutné odlišovat od jeho narušení. Změna může působit ve skrze i pozitivně a být pro dané místo žádoucí z pohledu jeho vývoje. Tento závěr navrhovatel a) aplikoval na dané místo a uvedl, že zařazení Předmětných pozemků do plochy RI bude pozitivní, neboť případnou zástavbou na daném místě dojde ke zmírnění či eliminaci pohledových dopadů staveb vybudovaných v 60. – 80. minulého století. Dále zdůraznil, že pohledy na místní významné krajinné prvky (rybník Vyplatil a kopec sv. Anny) by nebyly případnou výstavbou v daném místě dotčeny. Předmětné stanovisko obsahově působí stavební uzávěru v daném místě a nepřipouští logický rozvoj daného místa.

34. V části III. svých námitek poté navrhovatel a) navrhl zařazení Předmětných pozemků, které jsou zařazeny zejména v plochách NSsr (plochy smíšené nezastavěného území – sportovní a rekreační pobytové) a částečně v ploše NSpz (plochy smíšené nezastavěného území – přírodní a zemědělské) do ploch RI (plochy staveb pro rodinnou rekreaci). Případně navrhl rozšířit (změnit) návrh přípustného využití ploch, do kterých byly zařazeny jeho pozemky. V této souvislosti rozebral a popsal konkrétní rozhledové poměry ve vztahu k Předmětným pozemkům (pokud by byly zařazeny do ploch RI), okolní dominanty a poměry na místě jako celku. Rozvedl rovněž jejich případný budoucí vývoj a změnu těchto poměrů, pokud by bylo jeho návrhu vyhověno.
35. Zdůraznil, že pokud by byly Předmětné pozemky (zejména pozemky parc.) zařazeny do ploch RI (plochy staveb pro rodinnou rekreaci), pohledové poměry v území budou ovlivněny jen zanedbatelným způsobem, neboť pozemek parc. č. (z něj byly následně vyčleněny pozemky) je viditelný prakticky jen z východní části rekreačního střediska Sklář. Pozemek parc. (nyní rozdělen na dvě části parc.) je díky stromovému krytí prakticky „neviditelný“, přitom volná krajiny, tj. louka parc. č. o výměře cca 27 000 m², pohledově exponovaná z obecní komunikace a východní části rekreačního střediska Sklář, zůstane nedotčena. Navrhovaná změna by navíc byla „zrcadlově“ v rovnováze s protějším (3 x větším) pozemkem parc. č. (plocha Z10) zahrnutým do funkční plochy rekreace – plochy staveb pro hromadnou rekreaci (RH). Oba pozemky jsou navíc díky svému členění zemědělsky prakticky nevyužitelné a dlouhodobě se na nich nacházejí pouze plevelné náletové dřeviny a rostliny, jež jsou průběžně odstraňovány. Dále navrhovatel a) navrhl do plochy RI – plochy staveb pro rodinnou rekreaci zahrnout i pozemek parc. č., a to za účelem umístění 1 stavby. V důsledku existující stavby na sousedním pozemku parc. č., blízké trafostanici a místní komunikaci, by tato marginální změna měla z hlediska ochrany krajinného rázu dle názoru navrhovatele a) jen zanedbatelný a veskrze pozitivní význam.
36. Na uvedené námítky uplatněné navrhovatelem a) v průběhu pořizování Územního plánu obce Ostružno [krajský soud opětovně připomíná, že uvedené námítky se vztahují i k pozemkům navrhovatelů b) a c), neboť v době přijímání územního plánu byl jejich vlastníkem navrhovatel a)], reagoval odpůrce v odůvodnění Územního plánu obce Ostružno. Konkrétně jde o vypořádání námítky č. 3 (str. 122 a násl. odůvodnění Územního plánu).
37. Pořizovatel Územního plánu obce Ostružno vypořádal námítky navrhovatele a) cestou obdobného členění, jako zvolil navrhovatel a). K části I. námitek odpůrce odkázal rovněž obecně na cíle a úkoly územního plánování a tyto konkrétně deklaroval na obsahu Územního plánu obce Ostružno. V rámci další části rozhodnutí o námitkách odpůrce reagoval na námítky navrhovatele a) směřující do obsahu Stanoviska Orgánu

ochrany přírody a krajiny. Na toto odkázal s tím, že jeho závěry byly zohledněny ve smyslu § 50 odst. 2 a § 51 stavebního zákona. Vyjádřil se k problematice poměrů na daném místě (stromový porost, rozhledové poměry na místě, akcent na volnou krajinu) a zdůraznil hodnotu daného místa a zájem na jeho stávajícím zachování.

38. Vzhledem k tomu, že pořizovatel Územního plánu při vypořádání námitek částečně i odkázal na obsah Předmětného stanoviska, zabýval se krajský soud jeho obsahem, neboť tato povinnost pro krajský soud plyne ze zákona, konkrétně z díkce § 75 odst. 2 s. ř. s., jak je již podrobně uvedeno shora (k tomu srov. odstavce 25 - 27 tohoto rozsudku).
39. Předmětné stanovisko bylo vydáno ve smyslu § 4 odst. 2 písm. b) a § 50 odst. 2 stavebního zákona a postupem dle stavebního zákona bylo následně v návrhu Územního plánu obce Ostružno zohledněno – s tím však nesouhlasí navrhovatel a). V daném případě nejde o stanovisko ve smyslu § 12 odst. 2 ZOPK, jak na některých místech uvádí navrhovatelé, leč i přezkoumávané Stanovisko se zabývá problematikou krajinného rázu. Stanovisko vydávané orgánem ochrany přírody a krajiny ve smyslu § 12 odst. 2 ZOPK je stanoviskem ke konkrétnímu záměru, který má být realizován v konkrétním místě. V nyní posuzované věci bylo vydáváno orgánem ochrany přírody a krajiny stanovisko k obsahu územního plánu (jeho jednotlivým plochám) z pohledu ochrany veřejných zájmů, které spadají do kompetence dotčeného orgánu – orgánu ochrany přírody a krajiny. Jde tedy o stanovisko, které co do svého obsahu bude formulováno obecněji, než stanovisko vydávané ke konkrétnímu jednomu (či více) záměrům, které již zpravidla i disponují projektovou dokumentací. Na podobných standardech, jako jsou vyžadovány u stanoviska podle § 12 odst. 2 ZOPK, však lze dle názoru krajského soudu trvat i v případě nyní posuzovaného Předmětného stanoviska – které je vydáváno de facto k otázkám přípustného využití té které navrhované plochy.
40. Komentářová literatura v této souvislosti uvádí, že, co do požadavků na vydání přezkoumatelného a zákonného stanoviska, respektive souhlasu ve smyslu § 12 odst. 2 ZOPK, je zapotřebí ze strany orgánu ochrany přírody „*nejprve vymezit a charakterizovat místo, které je zamýšleným záměrem dotčeno, a následně konkrétně uvést, jak předmětná činnost negativně ovlivní jeho konkrétní estetické a přírodní hodnoty.*“ [K tomu srov. HAVELKOVÁ, Svatava. Ochrana krajinného rázu a přírodní park. In MIKO, Ladislav, BOROVIČKOVÁ, Hana a kol. *Zákon o ochraně přírody a krajiny. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 130 (§ 12)].
41. Výše uvedené požadavky lze dle názoru krajského soudu aplikovat i při posouzení nyní přezkoumávaného Stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny. Těmto požadavkům bylo dle názoru krajského soudu v onom stanovisku dáno za dost. Z výše uvedeného, konkrétně odstavců č. 28 a 30, plyne, jaké jsou požadavky na dané území, jaké hodnoty v něm mají být chráněny a proč (Předmětné stanovisko konkrétně vypočítává rovněž dominanty daného místa). Stejně tak Orgán ochrany přírody a krajiny uvádí, že výstavba (jakákoli) – tedy konkrétní činnost – je na daném místě s přihlédnutím na jeho charakter a umístění v rámci území obce nežádoucí právě s ohledem na požadavek ochrany jeho stávajícího – stavební činností nedotčeného – stavu. To vše vnímáno optikou plochy Z12, na které byly původně vymezeny Předmětné pozemky navrhovatelů.

42. Stejně tak nemůže obstát ani námitka navrhovatele a), že uvedené stanovisko znamená de facto stavební uzávěru daného místa. Danou optikou není možné na výše uvedené nahlížet. Stavební uzávěra je institut definovaný v § 97 odst. 1 stavebního zákona a její funkce spočívá v omezení (zamezení) stavební činnosti po určitou dobu na určitém místě, neboť tato by mohla následně ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace. Výklad navrhovatele a) ad absurdum znamená, že vymezením jakékoli plochy jako nezastavěné (nezastavitelné) v rámci daného území znamená jeho stavební uzávěru – tak tomu ale být nemůže, neboť jde o plochy, které k zastavění určeny nejsou (z předem stanovených důvodů – zde jde o ochranu přírody a krajiny).
43. Krajský soud proto na daném místě dospívá k závěru, že Předmětné stanovisko je způsobilým podkladem pro napadený Územní plán (návrhem napadené plochy, do níž jsou zařazeny Předmětné pozemky), protože závěry v něm uvedené jsou přesvědčivě odůvodněny a jsou logické. Závěry Předmětného stanoviska navíc dále logicky doplňuje a rozvádí odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele a), které je popsáno níže.
44. Na výše uvedeném nemůže nic měnit ani navrhovateli k návrhu předložený znalecký posudek, který má dle jejich tvrzení zachycovat skutkové okolnosti a souvislosti na daném místě. V daném případě krajský soud nedospěl k závěru o tom, že by tento (nejspíše) důkazní návrh bylo potřeba provést a za tím účelem nařizovat jednání ve věci, neboť znalecký posudek nemůže nahradit, suplovat či měnit správní uvážení správního orgánu – Orgánu ochrany přírody a krajiny, jehož obsah se navrhovatelé snaží zpochybnit (a to závěry o přípustném zařazení Předmětných pozemků do konkrétní plochy). Pouze dotčený orgán je nadán patřičnou odbornou erudicí a je oprávněn hodnotit zásah do krajiny způsobený vymezením jednotlivých ploch v rámci územního plánu z pohledu jím chráněných zájmů. Krajský soud se poté k námitce účastníka může zabývat obsahem těchto závěrů, jejich relevantností a logičností. V nyní posuzované věci jsou dílčí rozpory ohledně vzhledu daného místa (skutkový stav) rozebrány, vyhodnoceny a vypořádány k námitkám navrhovatele a) v rozhodnutí o nich. Pokud jde o spor ohledně zařazení Předmětných pozemků – po komplexním posouzení daného místa – do určité plochy, toto je provedeno s ohledem na množství dalších faktorů. Těmito jsou východiska Územního plánu obce Ostružno, soulad s vyšší územně plánovací dokumentací, posouzení ochrany krajinného rázu, zájmu na zachování volné krajiny a další. Není možné odhlédnout ani od skutečnosti, že znalecký posudek je datován dnem 24. 7. 2021, zatímco Územní plán byl přijat v srpnu 2020, tedy o rok dříve.
45. Pokud byly navrhovatelem a) sporovány konkrétní poměry na daném místě v jeho námitkách v roce 2018, tyto byly následně velmi podrobně vypořádány v rozhodnutí o těchto námitkách, které je nedílnou součástí odůvodnění Územního plánu obce Ostružno.
46. K problematice znaleckých posudků, respektive hodnocení věci orgánem ochrany přírody a krajiny se již vyjadřovala i soudní judikatura a komentářová literatura – to vše však ve vztahu k § 12 odst. 2 ZOPK, níže uvedené závěry tak lze vztáhnout na nyní projednávanou věc optikou již nastíněnou výše.

47. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud, tak „do posouzení přípustnosti zásahu do krajinného rázu se nutně promítá určitá míra subjektivity. Ani při sebevětší snaze nelze jednoduše objektivizovat pomocí měřitelných veličin“ (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2016, č. j. 3 As 86/2014-49). Snaha o co největší objektivizaci subjektivního faktoru je samozřejmě žádoucí a orgány ochrany přírody k tomu využívají různých odborných podkladů, metodik, znaleckých posudků, ale mohou přihlídnout kupř. i k většinovému názoru veřejnosti (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 12. 2018, č. j. 29 A 119/2016-78). Při hodnocení zásahů do krajinného rázu je v první řadě nutné odlišovat otázky skutkové a právní. Podle judikatury platí, že „otázka, zda určitá stavba či stavební úpravy jsou s to snížit nebo změnit krajinný ráz, je otázkou právní. Nelze tedy přisvědčit tomu, že znalecky je možné hodnotit vliv stavby na krajinný ráz místa: znalci je vyhrazeno pouze zkoumání otázek skutkových, právní hodnocení náleží správním orgánům či soudům. Znalec by se jistě mohl zabývat skutkovými aspekty krajinného rázu – tedy tím, co tvoří přírodní, kulturní a historickou charakteristiku místa, jaké jsou zde významné krajinné prvky, příp. kulturní dominanty, a jaké konkrétní aspekty staveb jsou určující pro zachování harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině; posouzení míry a kvality zásahu do krajinného rázu však nelze správním orgánům odejmout“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 1 As 59/2008-77, Sb. NSS č. 1946/2009). Toto hodnocení daného místa je uvedeno ve Stanovisku Orgánu ochrany přírody a krajiny, ale dále a významně je rozvedeno i v rozhodnutí o námitkách navrhovatele a). Znalecký posudek tak krajský soud v tuto chvíli hodnotí jako nadbytečný s ohledem na výše uvedené.
48. V daném případě nadto došlo k předložení znaleckého posudku až po vydání Územního plánu obce Ostružno, tento nebyl předložen k námitkám v rámci jeho projednávání (když lhůta pro podávání námitek je lhůtou koncentrační dle § 52 odst. 3 stavebního zákona), rozhodnutí o námitkách navrhovatele a) se jím tedy nezabývá. K posudku je však nutné, s ohledem na vše výše uvedené, obecně konstatovat, že ani krajský soud nevylučuje, že Předmětné pozemky mohou (teoreticky vzato) být zahrnuty do jiných ploch – zde konkrétně ploch RI – plochy staveb pro rodinnou rekreaci, v daném případě ale jde rovněž o vůli obce, jakožto územního samosprávného celku, jak se svým územím naloží, a na zařazení pozemků navrhovatelů do konkrétních ploch není právní nárok, jejich zařazením do určité plochy v zadání/návrhu územního plánu nemůže ani vzniknout legitimní očekávání vlastníků pozemků (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006 – 74, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73).
49. Výše uvedeným krajský soud paralelně přechází k námitce navrhovatelů (a de facto i procesnímu vyjádření odpůrce), že zařazení Předmětných pozemků do určité plochy s ohledem na dikci Stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny je nepřípustným zásahem do samosprávy. Odpůrce až paradoxně rovněž navrhoval zrušení navrhovateli napadeného vymezení funkčních ploch pro Předmětné pozemky.
50. V této souvislosti krajskému soudu nezbyvá než konstatovat, že navrhovatelé se nemohou efektivně dovolávat ústavně zaručeného práva (základního) územního samosprávného celku (obce – odpůrce) na samosprávu. Takový postup by byl v rozporu s § 2 s. ř. s. Pokud sama obec, nyní v procesním postavení odpůrce, nesouhlasila se závěry Stanoviska Orgánu ochrany přírody a krajiny a tyto odmítala zpracovat do svého územního plánu, měla prostřednictvím pořizovatele iniciovat

dohodovací řízení ve smyslu § 136 odst. 6 správního řádu za účelem řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení (obecním úřadem obce s rozšířenou působností při výkonu státní správy – pořizovatel), a správním orgánem, který je dotčeným orgánem – na úrovni ústředních správních úřadů.

51. Výsledek dohody vzniklé ve výše popsáném dohodovacím řízení vedeném ve smyslu § 136 odst. 6 správního řádu je potom ze strany obce napadnutelný zásahovou žalobou, pokud by ani s tímto výsledkem obec nesouhlasila (a tvrdila zásah do jejího ústavně zaručeného práva na samosprávu). K výše uvedenému srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2018, č. j. 6 A 205/2015 – 77, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, č. j. 6 As 113/2018 – 55, a na ně navazující kasační nález Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. III. ÚS 709/19.
52. V současné procesní situaci a po schválení a vydání Územního plánu obce Ostružno v nynější podobě nemá argumentace zásahem do samosprávy obce (odpůrce) své místo. S procesním návrhem odpůrce (obce) na připojení se k návrhu navrhovatelů na zrušení (části) územního plánu, nemůže být obec úspěšná, neboť takové procesní podání (i v případě podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku) není pro tuto subjektivně přípustné. Odpůrce (obec) schválila – přijala a vydala územní plán v rámci samostatné působnosti po hlasování zastupitelstva. Obsah územního plánu [včetně jeho odůvodnění a včetně vypořádání námitek navrhovatele a)] nyní představuje vůli obce jako společenství jejích členů.
53. Konečně v neposlední řadě je nutné zdůraznit, že rozhodnutí o námitkách navrhovatele a) ještě v další (poslední) části reaguje na část III. jeho námitek. V této části pořizovatel Územního plánu obce Ostružno, respektive odpůrce, konkrétně reaguje na návrhy navrhovatele a), kam Předmětné pozemky zařadit s tím, že tento jeho požadavek je vyloučen a uvádí velmi podrobně, proč tomu tak je. V daném případě totiž nehraje klíčovou roli pouze Stanovisko Orgánu ochrany přírody a krajiny, ale i další územně plánovací dokumentace.
54. Z rozhodnutí o námitkách plyne, že zařazení Předmětných pozemků do zastavitelné plochy je velmi komplikované a spíše nežádoucí – zejména s ohledem na požadavek ochrany volné krajiny. Stanovisko Orgánu ochrany přírody a krajiny tak společně s rozhodnutím o námitkách (zejména s jeho částí II. a III.) navrhovatele a) tvoří jeden logicky provázaný a argumentačně spojený celek, z něž plyne jednoznačný závěr o tom, proč nelze Předmětné pozemky zařadit do navrhovateli požadované plochy RI. Je nutné zdůraznit, že rozhodnutí o námitkách navrhovatele a) neobsahuje prostý odkaz na Stanovisko Orgánu ochrany přírody a krajiny (srov. odst. 27 rozsudku). Důraz není kladen pouze na ochranu volné krajiny, na kterou neustále poukazují navrhovatelé a snaží se tvrdit, že na místě již není volná krajina v takové míře zachována.
55. Požadavku navrhovatele a) zařadit pozemky parc. (nyní pozemky par. č.) a do funkční Plochy rekreace - plochy staveb pro rodinnou rekreaci (RI) – nebylo vyhověno. V rozhodnutí o námitce je uvedeno, že rozvoj rekreace na výše uvedených parcelách by byl v příkrém rozporu s urbanistickou koncepcí obce i kraje (ZÚR KHK), jednalo by se o zakládání nových ploch v krajině bez jakékoliv vazby na zastavěné území. Z urbanistického ani krajinářského hlediska rozvoj tímto směrem není žádoucí a byl by v rozporu s cíli a úkoly územního plánování dle § 18 a 19 stavebního zákona, s úkoly

stanovenými pro oblasti se shodným typem krajiny stanovenými v ZÚR, se zpracovanou Územní studií krajiny Královéhradeckého kraje.

56. Stejně tak nebylo vyhověno požadavku navrhovatele a) severní část pozemku p. o výměře cca 900 m² zařadit do funkční Plochy rekreace - plochy staveb pro rodinnou rekreaci (RI), a to za účelem umístění 1 stavby. Z rozhodnutí o námitce plyne, že rozvoj rekreace na výše uvedených parcelách by byl v rozporu s urbanistickou koncepcí obce i kraje (ZÚR KHK), jednalo by se o zakládání nových ploch v krajině bez jakékoliv vazby na zastavěné území. V sousedství se nachází pouze objekt zemědělské prvovýroby pro obhospodařování pozemku. Bez vazby na stabilizované plochy. Z urbanistického ani krajinářského hlediska rozvoj tímto směrem není žádoucí a byl by v rozporu s cíli a úkoly územního plánování dle § 18 a 19 stavebního zákona, s úkoly stanovenými pro oblasti se shodným typem krajiny v ZÚR, se zpracovanou Územní studií krajiny Královéhradeckého kraje. Na základě výše uvedeného lze konstatovat, že podaná námitka je v příkrém rozporu se stávající urbanistickou strukturou obce a popírá její doposud dochovaný a velmi hodnotný charakter představující významnou kulturní hodnotu. Námitka představuje požadavek výrazně zasahující do volné krajiny.
57. Za klíčové potom krajský soud považuje vypořádání námitek navrhovatele a) v rámci rozhodnutí o jeho námitce, konkrétně na stranách 129 – 132 v odůvodnění Územního plánu obce Ostružno, kde je poukazováno na konkrétní požadavky plynoucí z územně plánovací dokumentace, zejména vyššího stupně.
58. Zde totiž pořizovatel Územního plánu obce Ostružno v rámci vypořádání námítky uvádí, že požadavek navrhovatele a) zařadit Předmětné pozemky do ploch RI – plochy staveb pro rodinnou rekreaci – není souladný ani z hlediska republikových priorit územního plánování stanovenými Politikou územního rozvoje České republiky ve znění Aktualizace č. 1, 2 a 3 (odkaz je zejména na priority v článku 14, bodě 5a). Rozvoj rekreace a umožnění nekoordinovaného umísťování staveb v krajině v rámci obecně přípustného využití v plochách nezastavěného území požadovaných v námitce by absolutně nerespektovaly historicky vzniklou a jasně čitelnou urbanistickou strukturu zástavby obce. Územní plán vymezuje rozvojové plochy rekreace v urbanisticky vhodnějších lokalitách, při respektování všech kritérií. Územní plán obce Ostružno vylučuje stavby a zařízení pro účely rekreace a cestovního ruchu, např. hygienická zařízení, ekologická a informační centra, v plochách nezastavěného území, konkrétně v plochách W, NZ, NP, NSpZ, NSsr v souvislosti s § 18 stavebního zákona, který upravuje umísťování staveb, zařízení v nezastavěném území. Tyto stavby a zařízení jsou v Územním plánu obce Ostružno umožněny realizovat v jiných částech řešeného území, např. v rámci stabilizovaných či rozvojových ploch. Požadavky uvedené v námitce jsou zcela v rozporu se stanovenou koncepcí ochrany a rozvoje civilizačních hodnot. Za úkol pro územní plánování, co se týče struktury osídlení, „je nutné považovat strukturu osídlení jako stabilizovanou a nepřipouštět vznik nových sídel“.
59. Území řešené námitkou leží na rozhraní dvou oblastí se shodným typem krajiny, krajiny s výrazným zastoupením vodních ploch a lesozemědělské krajiny, nachází se v oblasti krajinného rázu č. 5 - Český ráj a podoblasti 5a - Jičínsko. Požadavky uvedené v námitce jsou rovněž zcela v rozporu s úkoly pro územní plánování stanovené pro lesozemědělskou krajinu.

60. Požadavky vznesené v námitce dále nerespektují zpracovanou Územní studii krajiny Královéhradeckého kraje (ÚSK KHK), kterou pořídil Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu v červnu 2018. Dle této studie leží řešené území ve „vlastní krajině“ Jičínsko (kód krajiny č. 13) a při zpracování územního plánu je nutné respektovat úkoly pro územní plánování pro zachování a dosažení cílových kvalit a eliminaci potenciálně negativních vlivů na krajinu. Jedná se zejména o respektování ochrany komponované barokní krajiny. Řešené území spadá do unikátní barokně komponované krajiny Mariánská zahrada. Jedná se o území mezi Jičínem a Kopidlnem navržené Františkem Josefem Schlikem.
61. V rozhodnutí o námitce je zdůrazněno, že rekreace v tomto území nikdy nebyla žádnou územně plánovací dokumentací navržena. V původním územním plánu obce Ostružno (z roku 2005) všechny pozemky, zmíněné v podané námitce, jsou zařazeny do ploch nezastavěného území. Byly předchozí územně plánovací dokumentací zařazeny do ploch lesních a do ploch lesních s vymezeným lokálním biokoridorem BK 6-7, parc. č. do návrhové plochy louky (s označením Z3) a parc. č. do návrhové plochy určené k zalesnění. Území severozápadně od rybníka Vyplatil, tj. mezi rybníkem a rekreačním areálem Sklář a mezi rybníkem a komunikací vedoucí k areálu Sklář, bylo vymezeno jako nezastavitelné, posilující ekologickou stabilitu území a zachování krajinného rázu pro budoucí generace. Jakýkoliv rozvoj v tomto území není žádoucí. Rozvoj bydlení, individuální a hromadné rekreace je v Územním plánu obce Ostružno navržen, a to v urbanisticky vhodnějších lokalitách při zohlednění všech limitů a hodnot v území.
62. Výše uvedenému vypořádání námitek navrhovatele a) nemá krajský soud co vytknout, tyto v kombinaci s výše rozebraným Stanoviskem Orgánu ochrany přírody a krajiny vyčerpávajícím způsobem analyzují poměry v daném místě a tyto dále hodnotí optikou požadavků navrhovatele. Velmi konkrétní námitky navrhovatele a), řešící zejména poměry v daném místě, jsou tak bez dalšího v širších a komplexních územních souvislostech vypořádány.
63. Stejně tak Stanovisko Orgánu ochrany přírody a krajiny, jak je již uvedeno shora, obsahuje konkrétní skutkové (místní) souvislosti a hodnotí logickým způsobem za aplikace uvážení Orgánu ochrany přírody a krajiny Předmětné pozemky, respektive plochu, do které (ne)měly být zařazeny a proč.
64. Nadto krajský soud připomíná, že soudy jsou obecně judikatorní činností Nejvyššího správního soudu nabádány ke zdrženlivosti, pokud jde o zásahy do samosprávy (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 – 73, nebo rozsudek ze dne 24. 7. 2007, č. j. 2 Aos 1/2012 – 28 a další). Krajský soud však zdůrazňuje, že současně má na paměti skutečnost, že co do hlediska zkoumání zákonnosti musí být přezkum ze strany soudů stejný, pokud jde o ochranu veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s., bez ohledu na to, zda bylo rozhodováno v rámci samosprávy nebo státní správy. Skutečnost, že je určité entitě (územnímu samosprávnému celku) ústavně garantována samospráva a tato entita pak rozhoduje o právech jiných subjektů – adresátů veřejné správy – nemůže mít dopad na rozsah či kvalitu soudní kontroly ve vztahu k těmto adresátům dovolávajícím se ochrany jejich veřejných subjektivních práv. V nyní posuzované věci však bylo dle názoru krajského soudu výše uvedeným požadavkům na ochranu veřejných subjektivních práv jednotlivců (adresátů veřejné správy) učiněno zadost.

65. S odkazem na vše výše uvedené tak krajskému soudu nezbylo, než návrh navrhovatelů a), b) a c) zamítnout ve smyslu § 101c odst. 2, věty druhé s. ř. s.

V. Náklady řízení

66. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Navrhovatelé neměli ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrce náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 3. února 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu